

2012 m.
Sausio 1 d.
Nr. 1 (32)

VERSMĖ

Ariogalos parapijos laikraštis
Išaina mėnesio pirmą sekmadienį
Kaina 1 Lt.

**MEILĖS, RAMYBĖS, VILTIES, TIKĖJIMO
SU NAUJAIS METAIS!**

Redakcija

KRISTAUS KRIKŠTAS

*Kun. Gintautas Jankauskas
Ariogalos parapijos klebonas*

Sausio 9 d. (pirmadienį) Bažnyčios liturginiuose metuose minime Kristaus Krikšto iškilme. Tą dieną po Naktinės baigiasi liturginis Kalėdų laikas. Mūsų bažnyčiose pagal seną paprotį galima laikyti „Betliejų“ ir giedoti kalėdines giesmes iki vasario 2 d. imtinai.

Sausio 8 d. (sekmadienį) šventėme Jėzaus vaikystės Apsireiškimą. Šiandien, minėdami Kristaus Krikštą, mes švenčiame Apsireiškimą, kuriuo pradėdamas jo viešasis gyvenimas.

Viešpaties krikštas pirmą kartą paminėtas I-II a. sandūroje Klemenso Aleksandriečio. IV a. pabaigoje Viešpaties Krikšto šventė minima sausio 6 dieną. Jėzaus Kristaus krikštas – tai naujas Viešpaties apsireiškimas žmonėms. Prie Jordano Jonas Krikštytojas paskelbė: "Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę" (Jn 1), o pranašo žodžius patvirtino balsas iš dangaus: "Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi" (Lk 30).

Kai Jėzus atėjo krikštytis, Jonas suabejojo, ar jis gali krikštyti Jėzų, nes šis buvo be kaltės ir Jam nereikėjo atgailauti. Jėzus, būdamas be kaltės, priėmė Krikštą, norėdamas taip palengvinti žmonijos nuodėmingumą: jos nuodėmės Jis išpirks Savo mirtimi. Tai buvo ženklas, kad Jėzus prisiims kenčiančio Dievo tarno misiją, kaip išpranašavo pranašas Izaijas. Šią misiją pašventino pats Dievas Tėvas, o šv. Dvasia patėpė Jėzų tarnystei: tokiu būdu Viešpaties Krikšte Kristus parodomas kaip Pateptasis ir Dievo Sūnus.

Viešpaties Krikštas, kaip ir kiekviena krikšto apeiga, kurią atliko Jonas, buvo atgailos ir nuodėmių nuvalymo ženklas. O Krikšto sakramentas simbolizuoja mirtį ir Jėzaus Prisikėlimą, tad kiekvienas, priimančias Krikštą, miršta nuodėmei ir gauna naują Dievo vaiko gyvenimą, padedant Šventajai Dvasiai. Krikšto sakramentą Jėzus įsteigė ne Viešpaties Krikšto metu, o po to sekmadienio, kai Jis, siųsdamas apaštalus į pasaulį skleisti Evangelijos, liepė jiems krikštyti visus žmones vardan Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios.

Žodis „Krikštas“ reiškia panardinimą, pamerkimą į vandenį. Tai susiję su Senąja Sandora, kurioje gyvybės ir mirties šaltinis buvo vanduo. Iki Jėzaus žydų tikėjime jau egzistavo krikšto apeigos. Pagonys, kurie norėjo pereiti į žydų tikėjimą, buvo panardinami į vandenį. Jonas Krikštytojas Jordano upėje krikštijo visus žydus, kurie išpažindavo nuodėmės ir atgailavo.

Krikštas yra viso krikščioniškojo gyvenimo pamatas. Krikštu pakrikštytasis įjungiamas į Bažnyčią, tampa jos nariu ir gauna teisę naudotis kitais sakramentais.

Krikštas yra pirmasis iš septynių sakramentų. Jis simbolizuoja nuodėmių atleidimą ir susiliejimą su Kristumi, taip priimant krikščioniškąjį tikėjimą. Krikštą priima kiekvienas krikščionis, kad atsikratytų gimtosios nuodėmės. Krikštas yra tikėjimo sakramentas, nes kiekvienas tikintis gali tikėti tik drauge su Bažnyčia.

Krikšto sakramento prasmę ir malonę atskleidžia jo šventimo apeigos, kurių metu atliekami ritualai ir naudojami simbolinę reikšmę turintys daiktai. Krikšto simboliai:

Kryžiaus ženklas – reiškia Švč. Trejybės bei mirusio ir prisikėlusio Kristaus išpažinimą. Šiuo ženklu apeigų pradžioje pažymima krikštijamojo kakta, įvedant jį į Bažnyčios tikinčiųjų šeimą.

Vanduo – Krikšto vanduo pašventinamas malda. Tai žmogaus gyvybės ir kūno apšalymo simbolis, nuplaunantis gimtąją nuodėmę bei prikeliantis naujam gyvenimui su Dievu.

Aliejus (sustiprinimas) – Katechumenų aliejumi krikštijamojo krūtinė patepama apeigų pradžioje. Šis aliejus yra nuvalymo, sustiprinimo, išvadavimo iš nuodėmės ženklas. Krizmos aliejumi yra patepama kakta ką tik pakrikštytamam.

Baltas drabužis – simbolizuoja Dievo malonę. Tai tyrumo, skaistumo, šventumo ženklas.

Krikšto žvakė (Kristaus šviesa) – primena prisikėlusį Kristų.

Krikšto metu duodamas vardas. Rekomenduojama duoti krikščioniškus vardus, kad krikštijamasis turėtų šventąjį globėją ir pavyzdį.

Krikšto sakramentą teigia vyskupas, kunigas arba diakonas.

Krikstatėviais kvieštini praktikuojantys krikščionys. Krikstatėviai – tai vaiko tėvai tikėjime ir krikščioniško gyvenimo liudininkai. Jų pareiga yra vaiką globoti ir dvasiškai auklėti, padėti žengti krikščioniškojo gyvenimo keliu.

Krikštą priimti gali kiekvienas dar nepakrikštytas žmogus. Kūdikiu vardu ši norą pareiškia tie, kurie išpareigoja jį auklėti krikščioniškai.

ŠVIESKIM SAVO ŠVIESA

Virginija Milerytė – Paulauskienė

Netikėk, kad širdis gali senti,
Kol krūtinėje plaks – bus jauna.
Leisk jaunystei visuomet rusenti,
Jei negali ji degti liepsna.

Lekia dienos, lyg vėtros, sparnuotos
Ir gyvenimo kraitėn vis krauna metus,
Mūsų dainos tebūna neišdainuotos,
Vis dalinkim kitiems savo sielos turtus.

Švieskim savo šviesa, patikėta Dievulio
Ir mokėkime džiaugtis kiekviena diena.
Jei likimas priverstų pradėti nuo nulio.
Juk ir tai būtų mums nuostabi dovana.

Mintimis neužtemdykim saulės languos,
Gal kitam šiandien tūkstantį kartų sunkiau.
Šypsena, šiltas žodis nelaimėj paguos
Ir gyvenimo spalvos ims šviesti ryškiau.

Liūdesys tegul bus mums ne priešas, o draugas –
Po audros, juk taip nuostabiai giedras dangus.
Apsišvarins vėl mintys, ramybė mus saugos –
Taip turtėja ir žydi, ir bręsta žmogus...

DVASIOS LOBIŲ PERLAI

Rita Kišonienė

Ilgai lauktos žiemos baltas sniego patalas pasitiko nuo Žaiginio, o Tytuvėnai buvo dar prabangiau apsikloję – valomomis gatvėmis.

Tą gruodžio 11-osios rytmetį Ariogalos literatų klubo „Atgaiva“ nariai skubėjo į Tytuvėnų Švč. M. Marijos Angelų Karalienės bažnyčią ir vienuolyno ansamblio kompleksą. Čia po Votvyos Šv. Mišių suvaidinom adventinę Dievo žodžio inscenizaciją.

Sakoma, kad žmogus daro didelę įtaką aplinkai, bet mes, literatai, pajuntame ir atvirkščią veikimą: šios sakralios aplinkos ir auros veikiami, išgyvenome nepamatuojamą euforiją, buvome nuskaidrinti ir pakylėti į palaimingas erdves...

Mūsų pasirodymo laukė pilna bažnyčia tikinčiųjų. Tai buvo klubo aplankyta 4-oji adventinio renginio bažnyčia (Kėdainių šv. Juozapo, Paliepių, Betygalos ir Tytuvėnų).

Visose bažnyčiose patyrėme nepamatuojamą dvasingumą, tokį gyvąjį įsijautimą į turinio mintį, giesmę, muziką ir žodžio pajautą. O ypač, – kai visose bažnyčiose į žodžius „... pastovėkime šitaip tylūs ir širdimi dideli...“ visi savaime sustodavo... Tai nenusakomas jausmas, nes mane, vedančiąją, pirmąsias akimirkas vos neišmušė iš „vėžių“ – scenarijus! Tai pajutome visi atlikėjai – tikrąją vienvėžę ir širdžių kalbą.

Tytuvėnuose po Sumos Mišių vienuolyno salėje žiūrėjome nuostabią jaunimo centro „Atviri pasauliai“ grupės jausmingą misteriją „Žvaigždė“ (režis. Andrėja Gričiūtė) su įtaigia ir unikalia scenografija ir apšvietimo efektais, kad bijojome net kvėpuoti ... Po 10 min. pertraukėlės pakartojame sutrumpintą savo Dievo žodžio programą. Malonu buvo sužinoti, kad jaunimas čia kiekvieną advento sekmadienį inscenizuoja advento žvakių prasmę atspindintį renginį.

Esame nuoširdžiai dėkingi už prasmingą agapę po renginio, už gerb. klebono kun. Rimanto Žaromskio dovanas, o ypač už išskirtinį dėmesį ir šiltą bendravimą, dėkojame Tytuvėnų piligrimų centro direktoriui Pranui Jurkaičiui, administratoriui Onai Karpinienei, gražiam jaunimo būriui ir režiserei Andrėjai Gričiutei.

Dvasią atgaivina ir praturtina bendravimas, o lobiai slypi čia pat – žmoguje, tik šie perlai nesislepia uždaramame savame kieme ir grožio dovanas surinksime iš kitų širdelių.

MŪSŲ KASDIENYBĖS VAIVORYKŠTĖ

Nuo redakcijos

Kai lyjant lietui iš kitos pusės šviečia saulė, mes matome gražią vaivorykštę. Ten penkios spalvos. Bet geriau išžiūrėjus tai visas spalvų spektras.

Laikraštėlio redakcija sugalvoja pasižiūrėti į mūsų gyvenimo kasdienybės vaivorykštę. Mes paruošėme keletą klausimų ir, išėję į Ariogalą, pakalbinome kelis visiems gerai žinomus ariogaliečius. Jų nei vardų nei pavardžių neminėsime.

Iš štai – Naujųjų Metų proga pasižiūrėkime ką jie atsakė.

Ar galima spręsti apie žmogaus asmenybę pagal jo materialinę padėtį?

Nevisai. Gražu, kai žmogus turi gražią sodybą, gražų namą, gerą nepigią mašiną, išskirtinius baldus, puošniai rengiasi, neskaičiuoja centų. Bet pirmiausiai – ar tai atsirado iš teisingo darbo, gerai pasirinkto verslo, gero atlyginimo. Ar po visu tuo nesislepia kokia dalelė

„nusukta“ iš kito žmogaus. Tada šitas materialinės gerovės blizgesys nėra tikras, iš kažko nusavintas.

Ką reiškia žmogaus dvasinės savybės?

Labai daug. Tai antras vidinis žmogaus pasaulis. Ir nuo jo priklauso šio žmogaus gyvenimo prasmė, tikslas, priklauso tai, ką jis duoda savo artimui, savo šaliai. Jei žmogus supranta ir vertina savo dvasinį pasaulį, su juo lengva bendrauti. Jis lyg ir padeda tau gyventi, kažką duoda, jauti šiltą ryšį su juo, pasitiki juo.

Ko šiandien trūksta žmogui pilnesniam jo gyvenimui?

Pirmiausiai pasitikėjimo šiandien esama politinė, valstybine padėtimi šalyje. Mes nesame tikri rytdiena, visai ar beveik visai nesuprantame valdžios daromų sprendimų. Esame klaidinami visuose tuose neaiškiuose labirintuose. Visai nušalinti nuo tautos likimo. Esame išmesti už borto toje gyvenimo jūroje. O laivo kapitonas nei mato, nei girdi. Ir pastoviai stovi už vairo. Tai mums, eiliniams, galvoti apie pilną gyvenimą nėra galimybių.

Kuo gyvena šiandienis jaunimas?

Tai pavojingas klausimas. Pirmiausiai mes, pagyvenusieji, jaunimą nevisai pažįstame, esame daugiau ar mažiau atitrūkę vieni nuo kitų, nevisai žinome, ko jaunimui reikia. Turime daug jaunimo, gero ir gražaus. Tik išmokime būti šalia jo, kasdien dalindamiesi patirtimi, tai jaunimas tikrai bus tautos ateitis. O kad Lietuvoje jaunimas neturi visų sąlygų gyventi ir tobulėti, tai skauda mūsų kasdienybės rykštė. Norime paklausti – kas dėl to kaltas? O kaltininkas yra ...

Kokius matome kelius išeiti iš blogos psichologinės bei kriminologinės padėties?

Tai labai platus ir sunkus klausimas. Matyt į jį turėtų atsakyti tie, kieno rankose tautos likimas. Tik blogai, kad jie atsakinėti nesipratiną, o labai dažnai ir nenori. Kad tik greičiau ateitų tas praregėjimo laikas. Pavargome.

(tęsinys vasario mėnesi)

DĖKOJAME:

Visiems už paaukotas lėšas labdarai gruodžio 18 d. po renginio Kultūros namuose aukciono metu ir kitomis dienomis.

Ypač dėkojame už ženklų paramą Audronei ir Kaziui Žiliams ir AB „Raseinių melioracija“ administracijai.

Iki gruodžio 22 d. buvo surinkta 636 Lt.

Lėšos panaudotos Ariogalos sunkiai gyvenančioms šeimoms paremti.

JŪSŲ ŽINIAI:

sausio 6 d. – Trys karaliai (keliamo į sausio 8 d.)

sausio 13 d. – Lietuvos Laisvės Gynėjų diena

sausio 25 d. – Pusiaužiemis

Laikraštėlių leidžia: Spaudos grupė. Redaktorius: Antanas Kišonas,
tel.: 8 428 59144, 8 61624376, 8 610 88383